

KHU TẬP THỂ – NGÔI NHÀ LỚN

1. Nơi bắt đầu của những ước mơ

Hình 1. Kỷ niệm tại Trường THPT Tô Văn Ôn (ảnh hiện đại, sẽ thay bằng bản phục hồi trong bản chính thức).

Năm 1986, cùng với sự thành lập của THPT Tô Văn Ôn trên vùng đất Vạn Long – Tu Bông - Khánh Hòa, Khu tập thể giáo viên cũng được hình thành trong những điều kiện vô cùng khó khăn. Khi ấy, cơ sở vật chất còn thiếu thốn, đời sống của cán bộ, giáo viên còn nhiều vất vả. Phần lớn thầy cô đều xa quê hương, đến vùng đất mới với hành trang là lòng yêu nghề, nhiệt huyết tuổi trẻ và khát vọng cống hiến cho sự nghiệp trồng người.

Khu tập thể được dựng xây không chỉ là nơi ở mà còn là nơi để những người xa quê nương tựa nhau. Từ đó, khu tập thể trở thành một phần không thể tách rời trong lịch sử hình thành và phát triển của nhà trường – một “**Ngôi nhà lớn**” chứa đựng biết bao kỷ niệm của nhiều thế hệ thầy cô giáo.

2. Điểm tựa của những người xa xứ

Những thầy cô đầu tiên của Khu tập thể là những người đã đặt những viên gạch đầu tiên cho truyền thống đoàn kết, yêu thương và sẻ chia.

Đó là gia đình Thầy Nguyễn Quang Vinh và Cô Lê Thị Khang; gia đình Thầy Nguyễn Văn Tuấn và Cô Phan Thị Thương; gia đình Cô Trương Thị Diễm và Chú Sơn; gia đình Thầy Nguyễn Ngọc Tuấn - cô Tâm.– những người đã góp phần kết nối và tạo nên không khí ấm áp của khu tập thể những ngày đầu;

Trong điều kiện còn nhiều thiếu thốn, khó khăn trong cuộc sống, thầy cô cùng đồng viên nhau vượt qua những ngày tháng gian nan. Tình đồng nghiệp từ đó trở thành tình thân, biến Khu tập thể thành một đại gia đình đúng nghĩa.

Những năm của thập niên 1990, khu tập thể tiếp tục đón nhận thêm nhiều thành viên mới như Thầy Nguyễn Thanh Hùng, Thầy Trương Văn Ngôn, Cô Đoàn Thị Hương và nhiều thầy cô khác. Mỗi người đến từ một vùng quê khác nhau nhưng đều chung tình yêu nghề và sự gắn bó với mái trường.

Đầu những năm 2000, khu tập thể được xây dựng lại khang trang hơn. Đây là dấu mốc quan trọng đánh dấu sự phát triển của nhà trường cũng như sự ổn định trong đời sống của đội ngũ cán bộ, giáo viên. Thời kỳ này ghi dấu sự hiện diện của các thầy cô Đặng Đức Kha, Nguyễn Chí Linh, Vũ Thế Nam, Đặng Văn Hùng, Nguyễn Văn Tĩnh, Cao Nguyên Kỷ cùng nhiều thầy cô khác.

Khoảng những năm 2010, khu tập thể tiếp tục đón nhận những gia đình trẻ như Thầy Hoàng Văn Phúc - Cô Nguyễn Thị Lan Hương; Thầy Lê Đại - Cô Nguyễn Thị Thúy; Thầy

Lê Văn Thắng - Cô Bùi Thị Bích Hiền... Những thế hệ nối tiếp nhau đã làm cho ngôi nhà chung luôn đầy sức sống và tình người.

3. Nơi an cư lạc nghiệp

Không chỉ là nơi ở, khu tập thể còn là nơi chứng kiến biết bao câu chuyện đẹp của cuộc đời.

Tại đây, nhiều thầy cô đã gặp gỡ, nên duyên và xây dựng gia đình. Có thể kể đến Thầy Phùng Văn Tuấn - Cô Thúy Hằng; Thầy Nam - Cô Trang; Thầy Linh - Cô Thanh; Thầy Quỳnh - Cô Hằng...

Tiếp nối là các gia đình Thầy Hoàng Văn Phúc - Cô Nguyễn Thị Lan Hương; Thầy Lê Đại - Cô Nguyễn Thị Thúy; Thầy Lê Văn Thắng - Cô Bùi Thị Bích Hiền; Thầy Lương Minh Cường - Cô Nguyễn Thị Thoa; Thầy Vũ Đức Thuận - Cô Nguyễn Thị Thơ; Thầy Nguyễn Đức Cường - Cô Huỳnh Thị Thanh Ngân cùng rất nhiều thầy cô khác đã từng sinh sống nơi đây trước khi chuyển công tác hoặc chuyển đến những nơi ở mới.

Khu tập thể cũng là nơi tuổi thơ của nhiều thế hệ con em cán bộ, giáo viên được nuôi dưỡng và trưởng thành. Những đứa trẻ ngày nào chạy nhảy trong sân tập thể, cùng lớn lên dưới sự yêu thương của cả một cộng đồng, nay đã trưởng thành và thành đạt.

Đặc biệt hơn, một số người con của Khu tập thể đã tiếp bước truyền thống gia đình, trở về công tác tại chính mái trường thân yêu, tiêu biểu như Thầy Nguyễn Quang Trung và Cô Nguyễn Vĩnh An. Đó là niềm tự hào không chỉ của gia đình mà còn của cả “**Ngôi nhà lớn**” đã từng nuôi dưỡng tuổi thơ của các thầy cô.

4. Những ký ức đầy ắp yêu thương

Điều còn lại sâu đậm nhất trong ký ức của những người từng sống tại khu tập thể không phải là những dãy nhà hay những căn phòng nhỏ, mà chính là tình người. Ở đó có những lúc sau giờ lên lớp, các gia đình quây quần trò chuyện. Có những ngày lễ, ngày Tết cùng nhau chuẩn bị mâm cơm chung. Có những lúc khó khăn, đau ốm, mọi người sẵn sàng giúp đỡ nhau như anh em ruột thịt.

Khu tập thể còn là địa chỉ quen thuộc của học sinh. Nhiều em thường xuyên lui tới thăm thầy cô, trò chuyện hoặc đơn giản chỉ để cảm nhận sự gần gũi của những người thầy, người cô mà mình yêu quý. Những hình ảnh ấy đã trở thành những ký ức đẹp, giản dị không thể nào quên.

Tiếng cười của trẻ nhỏ, tiếng gọi nhau mỗi chiều, những câu chuyện bên tách trà hay những lần cùng nhau vượt qua khó khăn đã tạo nên một phần thanh xuân đẹp đẽ của biết bao thế hệ nhà giáo.

5. Từ ngôi nhà chung đến những tổ ấm riêng

Theo thời gian, điều kiện cuộc sống ngày càng tốt hơn. Hầu hết các gia đình thầy cô đã xây dựng được những ngôi nhà riêng khang trang, ổn định cuộc sống và tiếp tục phát triển sự nghiệp.

Từ ngôi nhà chung năm nào, nhiều tổ ấm mới đã được hình thành. Dẫu mỗi người một nơi, nhưng tất cả đều mang theo những ký ức đẹp và tình cảm sâu nặng dành cho Khu tập thể – nơi đã đồng hành cùng những năm tháng tuổi trẻ của mình.

6. Ngày trở lại

Hôm nay, khi có dịp trở lại khu tập thể năm xưa, nhiều người không khỏi xúc động. Những dãy nhà từng đông vui, nhộn nhịp nay đã nhuốm màu thời gian. Không còn tiếng trẻ thơ ríu rít, không còn những buổi tối đông đủ như ngày nào. Khu tập thể trở nên yên ắng và có phần cũ kỹ hơn.

Hiện nay, chỉ còn gia đình Cô Nguyễn Thị Hoa Nữ và Thầy Cao Nguyên Kỷ tiếp tục gắn bó với nơi đây.

Đứng giữa khoảng sân quen thuộc, nhìn lại những hàng cây, những lối đi cũ, trong lòng mỗi người lại dâng lên cảm giác nhớ nhung và bùi ngùi. Bao ký ức tưởng chừng đã ngủ yên lại ùa về nguyên vẹn như mới hôm qua.

7. Lời kết

Bốn mươi năm đã trôi qua kể từ ngày khu tập thể được hình thành cùng với sự thành lập của nhà trường.

Trong chiều dài ấy, khu tập thể không chỉ là nơi ở mà còn là nơi nuôi dưỡng tâm hồn, chấp cánh những ước mơ và lưu giữ những giá trị đẹp đẽ của tình đồng nghiệp, tình thầy trò và tình người.

Biết bao thế hệ thầy cô đã đến, đã sống, đã cống hiến và trưởng thành từ nơi đây. Dẫu thời gian có làm đổi thay cảnh vật, ký ức về khu tập thể vẫn luôn sống mãi trong trái tim những người đã từng gắn bó.

Ngôi nhà lớn ấy có thể không còn đông vui như trước, nhưng những giá trị mà nó tạo dựng sẽ còn được nhắc nhớ trong nhiều năm nữa. Đó là một phần lịch sử của nhà trường, một phần ký ức của các thế hệ nhà giáo và sẽ mãi là ngôi nhà chung trong tâm tưởng của những người đã từng sống dưới mái nhà thân thương ấy.

Để rồi mỗi khi nhắc đến **KHU TẬP THỂ**, trong lòng mỗi người lại dâng lên niềm tự hào, sự biết ơn và những yêu thương không bao giờ phai nhạt./.

Tu Bông, vùng đất yêu thương đầy nắng và gió tháng 6 năm 2026

Người viết: **Đặng Đức Kha**